ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως 32—02
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1013
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

ΑΣ ΑΚΟΥΣΘΗ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐν μέσῳ ἀναθυμιάσεων ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ κυβερνητικοῦ συγκροτήματος, ἐν μέσῳ πατάγου ἐκ τῆς καταρρεύσεως τῆς ἐξωτερικῆς του πολιτικῆς καὶ ἐν μέσῳ κραυγῶν ἀγανακτήσεως τοῦ ἐμπαιζομένου ἐργαζομένου λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ μικροψύχων διαπληκτισμῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν πολὺ θὰ ἤθελε νὰ ἐλπίζῃ καὶ νὰ βασίζεται ὁ ἀπογοητευμένος ἑλληνικὸς λαός, ἔληξε τὸ ἔτος 1954.

Εἶχεν ἀρχίσει τὸ ἔτος αὐτὸ μὲ πομπώδεις ἐκδηλώσεις περὶ τῆς σταθερότητος τῆς κυβερνήσεως. Ὁ ἰσχυρότερος ἀνὴρ αὐτῆς, ὁ κ. Μαρκεζίνης, εἰς τὴν συνέντευξίν του τῆς 7ης Μαρτίου, ἔλεγεν ὅτι οἱ μετριοπαθεῖς ὡμίλουν περὶ διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπὸ τὸν Συναγερμὸν ἐπὶ δύο τετραετίας, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἦτο πλέον αἰσιόδοξος καὶ ὑπελόγιζε τρεῖς τετραετίας, ὑπέσχετο δὲ ὅτι τὸν Νοέμβριον θὰ ὡμίλει καὶ περὶ... τετάρτης τετραετίας, ἤτοι περὶ κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ μέχρι καὶ τοῦ ἔτους... 1967. Ἀλλὰ ὁ ἀλαζὼν ὑπουργὸς ἐξηναγκάζετο εἰς παραίτησιν, μετ' ὀλίγας ἡμέρας, «διὰ λόγους ὑγείας», ἡ δῆθεν ἰσχυρὰ κυβέρνησις ὑφίστατο ἐντὸς τοῦ ἔτους δύο ἀνασχηματισμούς, λίαν ὀδυνηροὺς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς συνοχῆς της καί, ἀκριβῶς τὸν Νοέμβριον, ὁ κ. Μαρκεζίνης καὶ οἱ φίλοι του εὑρίσκοντο ἔξω ἀπὸ τὸν Συναγερμόν, διὰ νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἀηδίας, τὴν ὁποίαν, τουλάχιστον, προκαλεῖ αὐτὸ τὸ συγκρότημα, τὸ ἄλλοτε... θεόπεμπτον.

Τὸ 1954 ἐπρόκειτο νὰ ἀποβῇ «ἔτος τῶν ἐργαζομένων». Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Στρατάρχης Πρωθυπουργός, διὰ τοῦ διαγγέλματός του τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1954, ἐδήλωνε ὅτι τὸ 1953 ἦτο «ἔτος προγραμματισμοῦ καὶ συνθέσεως», τὰ δὲ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα θὰ τὰ ἠσθάνοντο κατὰ τὴν διάρκειον τοῦ 1954 οἱ ἐργαζόμενοι. Μόνον φοῦσκες τοῦ Ἄη—Βασίλη ἀπεδείχθησαν τὰ κυβερνητικὰ μέτρα περὶ συλλογικῶν συμβάσεων (ἀφοῦ δὶς ἐντὸς τοῦ ἔτους ἠναγκάσθη ἡ κυβέρνησις, ἵνα πραϋνῃ κάπως τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐργαζομένων, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν καταδικασθεῖσαν «διατίμησιν τῆς ἐργασίας») καὶ περὶ ἀνεγέρσεως ἐργατικῶν κατοικιῶν μὲ τὸ σταγονόμετρον. Ἀφοῦ δὲ χιλιάδες ἐργαζομένων, ἰδίως ὑπαλλήλων, ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς δρόμους καὶ οἱ διατηρήσαντες τὰς θέσεις των ἔβλεπαν κάθε μῆνα νὰ μειοῦται σταθερῶς ἡ ἀγοραστική των δύναμις, ὁ Στρατάρχης Πρωθυπουργὸς ὡμολόγησεν ὅτι ἀντὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τῶν ἐργαζομένων κατὰ τὸ «ἔτος των», ἀντιθέτως, ἐχειροτέρευσε, πρὸς παρηγορίαν των δὲ ὡμολόγησεν ὅτι καὶ τὸ 1953 δὲν ἦτο «ἔτος τῶν ἀγροτῶν», ἀφοῦ ὀλίγοι μόνον ὠφελήθησαν ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς καὶ πολλοὶ ἀγρόται, οἱ παραγωγοὶ προϊόντων ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, ἐπλήγησαν σοβαρῶς.

Τὸ 1954 ἐπρόκειτο ἀκόμη νὰ ἀποβῇ «ἔτος τῆς Κύπρου». Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ τὸ πανεθνικὸν τοῦτο ζήτημα εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καθόσον ὁ Ἐθνάρχης τῆς Κύπρου Μακάριος, ὁμιλῶν ἀπὸ ἄμβωνος, τὴν 15ην Ἰανουαρίου, διὰ πρώτην φορὰν ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀδιαφορήσῃ πρὸς τὸ αἴτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἐκ τῶν κάτω. Ἀλλά, ἀντὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφιερώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις της εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰτήματος, τὸ ἐξεμεταλλεύθη ὡς εὐκαιρίαν περισπασμοῦ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν ἀθλίαν ἐσωτερικὴν κατάστασιν. Καὶ ἐνῷ ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ ὅλος ὁ λαός, εἰς μίαν ἑνότητα ἀνάλογον τῆς ἐπικῆς περιόδου 1940—41, ἐστάθη παράπλευρος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, αὐτὴ ἐκαπηλεύθη τὸ ἐθνικὸν ζήτημα. Ὁ Στρατάρχης Πρωθυπουργὸς ἐταξίδευσε πολὺ κατὰ τὸ 1954 — Παρίσι, Ρώμη, Βελιγράδι, Βρυξέλλαι, Χάγη, Βόννη, Μαδρίτη καὶ Βαρκελώνη— ἀλλὰ δὲν ἔκαμε τὸ ἕνα ταξεῖδι ποὺ ἐπεβάλλετο διὰ πολλοὺς λόγους — καὶ διὰ τὸ Κυπριακὸν καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς βοηθείας καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῶν στρατιωτικῶν δυσβαστάκτων δαπανῶν—εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκον. Καὶ ἔτσι, εἰς τὴν πλέον κρίσιμον στιγμήν, εἰς ἕνα ἀποκορύφωμα ἐγκληματικῶν σφαλμάτων, ἔμεινε χωρὶς κἂν ἕνα τηλεγράφημα μὲ ὁδηγίας καὶ πληροφορίας ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ὅπως μία βάρκα χωρὶς πηδάλιον εἰς τὴν σύγκρουσιν τῶν ἀνέμων, τελικῶς δὲ προσέφερε καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία τὴν σκαπάνην της διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ ἐθνικοῦ πόθου μέσα εἰς τὸ σάβανον τῆς προτάσεως μιᾶς βρετανικῆς κτήσεως...

Ἀλλά, τὸ 1954 δὲν ἀπέβη οὔτε τὸ «ἔτος τῆς ἀντιπολιτεύσεως». Ἂν καὶ ὁ Συναγερμός, μὲ τὸν τερατώδη περὶ εὐρυτάτης ἐκλογικῆς περιφερείας νόμον, ἐδημιούργει τὰς ὑλικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν συνένωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὰ κόμματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς θέλει νὰ στηριχθῇ διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν Συναγερμόν, ἐξηκολούθησαν νὰ πλανῶνται εἰς ἕνα λαβύρινθον ἀνυπάρκτων διαφορῶν. Οὔτε κἂν ἡ ΕΠΕΚ μὲ τοὺς Φιλελευθέρους δὲν ἐπέτυχον νὰ προωθήσουν τὴν συνεργασίαν των: Μαζὶ εἰς τὰς ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Δράμας, τὸν Ἰανουάριον, χωριστὰ εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν τῆς Λαμίας, τὸν Μάρτιον. Ἐσκόρπισαν ὑποσχέσεις περὶ στενῆς «ἐφεξῆς» συνεργασίας καὶ ἀμέσως τὰς ἐλησμόνησαν. Ἡ ΕΠΕΚ ἀπέβλεψε διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσίν της εἰς τὸν Γεώργιον Βεντήρην, ὁ ὁποῖος, ὅμως, ἀπέθανε, τώρα δὲ ὁμοίας ἐλπίδας στηρίζει εἰς τὸν Κυριάκον Βαρβαρέσσον, ὁ ὁποῖος δὲν φαίνεται πρόθυμος νὰ διαπλεύσῃ τὸν Ἀτλαντικόν. Ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος παρητήθη τῆς ἀρχηγίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὡς εἶπεν, ὅτι τὸ παράδειγμα τῆς προσωπικῆς του θυσίας θὰ διηυκόλυνε τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν δημοκρατικῶν κομμάτων «εἰς ΕΝΑ ΕΝΙΑΙΟΝ κομματικὸν ὀργανισμόν», ἀλλὰ ἐδοκίμασε καὶ αὐτὸς τὴν ἀπογοήτευσιν νὰ ἴδῃ ΤΟ ΙΔΙΚΟΝ ΤΟΥ κόμμα νὰ ἀποκηρύττῃ μίαν τοιαύτην ἕνωσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ χωνεύσεως εἰς τοῦτο, λόγῳ ἀρχαιότητος καὶ ἱστορικότητος, ὅλων τῶν ἄλλων κομμάτων.

Καὶ ἔτσι, εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 1955. Ἀλλ' ἂς μὴν ἀπογοητευώμεθα. Ἂς εὐχηθῶμεν ν' ἀποβῇ τὸ νέον ἔτος, ἔτος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ: Ἔτος ἀνανήψεως τῶν φίλων τοῦ Λαοῦ, ἔτος συντριβῆς τῶν ἐκμεταλλευτῶν του. Ἂς εὐχηθῶμεν ν' ἀκουσθῇ κατὰ τὸ νέον ἔτος, πιὸ δυνατὴ καὶ ἐπιβλητική, ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

1954: ΕΤΟΣ ΠΡΟΟΔΩΝ ΔΙ' ΕΙΡΗΝΗΝ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΔΙΕΘΝΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΜΑΝΙΛΑ: Ὁ κ. Ντάλλις ἀνταλλάσσει θερμὴν χειραψίαν μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν Φιλιππίνων. ΤΕΡΓΕΣΤΗ: Ἐγκατάστασις τῶν νέων σωοριακῶν σταθμῶν. ΣΟΥΕΖ: Τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἐγκαταλείπουν τὴν Αἴγυπτον. ΠΕΡΣΙΑ: Αἱ πετρελαιοπηγαὶ τοῦ Ἀμπατὰν ἀρχίζουν νὰ ξαναλειτουργοῦν. ΔΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ: Ὁ κ. Μαντὲς Φρὰνς καὶ ὁ Δρ Ἀντενάουερ ὑπογράφουν τὴν συμφωνίαν Λονδίνου. ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ: Ὁ συν)χης Ἀρμὰς ὁμιλῶν

Τὸ ἔτος 1954 θὰ μείνῃ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὡς τὸ ἔτος τῶν διακανονισμῶν μεγάλων διεθνῶν διαφορῶν δι' εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἑνότης[τοῦ ἐλευθέρου κόσμου προήχθη] διὰ τῶν διπλωματικῶν συμφωνιῶν.

Τὸ ἔτος 1954 ἔχει πλέον συνδεθῇ μὲ ὀνόματα ὅπως ἡ Τεργέστη, Σάαρ, Σουὲζ καὶ Περσία καὶ ὑπῆρξε τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ κράτη τοῦ ἐλευθέρου κόσμου εἰς διασκέψεις εἰς τὸ Λονδῖνον, τὸ Παρίσι καὶ τὴν Μανίλλαν συνεφώνησαν εἰς τὴν σταθερὰν ἀντίστασιν τῶν ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς ἐπεκτάσεως.

Ἐπὶ πλέον, τὸ 1954 ὑπῆρξεν τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία ἔσφιξαν τὰ χέρια ξεχνῶντας τὶς παλαιὲς των διαφορὲς καὶ ἡ Γαλλία συνεφώνησε νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν δημοκρατικὴν Δυτικὴν Γερμανίαν νὰ συμμερισθῇ τὸ βάρος τῆς ἀμύνης τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ΝΑΤΟ.

Μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἐπιτεύξεις τοῦ 1954 συνετελέσθησαν μὲ τὴν φροντίδα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὅπως ὑπῆρξεν ἡ περίπτωσις τῶν Περσικῶν πετρελαίων, μιὰ διαφορὰ τῆς ὁποίας ὁ διακανονισμὸς ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέρμερτ Χοῦβερ τοῦ νεωτέρου. Ἄλλαι συνετελέσθησαν διὰ μακρῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, ὅπως ὑπῆρξεν ἡ περίπτωσις τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

Ὅλαι αἱ περιφερειακαὶ συμφωνίαι διὰ τῶν ὁποίων ἐνισχύθη ἡ ἑνότης καὶ ἡ δύναμις τῶν δημοκρατικῶν πλήρει συμφωνίᾳ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Μία ἀναδρομὴ πρὸς τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀποδεικνύει ἐμφανέστερον τὰς ἐπιτυχίας τῆς Δυτικῆς παρατάξεως.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1954, ἡ πρώτη καὶ μοναδικὴ ὑπὸ κομμουνιστικὸν ἔλεγχον κυβέρνησις εἰς τὸ δυτικὸν ἡμισφαίριον ἀνετράπη εἰς τὴν Γουατεμάλαν. Μετὰ ὀλιγοκαήμερον ἐπανάστασιν αἱ ἀντικομμουνιστικαὶ δυνάμεις ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ συνταγματάρχου Καστίλλο Ἄρμας ἀνέλαβον τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1954 ἡ Αὐστραλία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Νέα Ζηλανδία, τὸ Πακιστάν, αἱ Φιλιππῖναι, τὸ Σιάμ καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὑπέγραψαν τὴν Συμφωνίαν τῆς Μανίλλας ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἄμυναν τῆς Νοτιο—Ἀνατολικῆς Ἀσίας κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς.

Τὸν Ὀκτώβριον, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αἴγυπτος ὑπέγραψαν μίαν συνθήκην βάσει τῆς ὁποίας ἡ Μεγάλη Βοετανν(ία ἐθελοντικῶς ἀπεδέχετο νὰ ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὴν ζώνην τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, τὸν αὐτὸν δὲ μῆνα ἡ Τεργέστη, ἡ κυρία ἑστία συγκρούσεως μεταξὺ Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἰταλίας ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ ἀπειλὴν διὰ τὴν εἰρήνην ἐφ' ὅσον ἐπετεύχθη εἰς τὸ Λονδῖνον μία συμφωνία ἱκανοποιήσασα ἀμφότερα τὰ μέρη.

Τὸν Ὀκτώβριον ἐπίσης διεκανονίσθη καὶ τὸ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπειλήσαν τὴν εἰρήνην ζήτημα τῶν Περσικῶν πετρελαίων. Διὰ τῆς ἐπιτευχθείσης συμφωνίας διάρκείας 40 ἐτῶν συνεστήθη κοινοπραξία μὲ τὴν Περσικὴν κυβέρνησιν οὐσιαστικὸν μέτοχον.

Τὸν Ὀκτώβριον ἐπίσης οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν 9 δυνάμεων ἔθεσαν τὰς βάσεις τῆς Δυτικο—εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως ὡς διαδόχου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀμυντικῆς Κοινότητος. Τοῦτο ὑπῆρξε ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε σταθμὸν εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ ἐλευθέρου κόσμου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης. Διὰ τῆς αὐτῆς συνθήκης, διεκανονίσθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς περιοχῆς Σάαρ, τῆς πλουσίας αὐτῆς περιοχῆς ἡ ὁποία ἐπὶ 50 ἔτη ὑπῆρξε κρίσιμον σημεῖον εἰς τὰς Γαλλο—γερμανικὰς σχέσεις. Βάσει τῆς συμφωνίας, τὸ Σάαρ θὰ «εὐρωπαϊσθῇ» ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς ἁρμοστοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Δυτικο—εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἐνῷ θὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὸν λαὸν τῆς περιοχῆς νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς τύχης του.

Σήμερον ἀτενίζων ὁ ἐλεύθερος κόσμος πρὸς τὰ ὀπίσω δύναται μεθ' ὑπερηφανείας νὰ ἀναβλέψῃ πρὸς τὰς ἐπιτεύξεις του, αἱ ὁποῖαι παρὰ τὴν ἐπιμονήν, ὑπομονὴν καὶ θυσίας ποὺ ἀπήτησαν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὑπερήσπισαν τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης.

Εὐχαὶ τοῦ Δημάρχου κ. Βασιλ. Ρούφου πρὸς τοὺς Συμπολίτας

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Νέου Ἔτους, ἀπευθύνω πρὸς ὅλους Ὑμᾶς γενικὸν χαιρετισμόν, εὐχόμενος ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ ἐκπλήρωσιν πάσης ἐλπίδος καὶ ἐπιθυμίας.

Γνωρίζων, ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῶν εὐχῶν μου συνδέεται μὲ τὴν ἐπίλυσιν ζητημάτων τῆς πόλεως, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος αὐτῆς, θέλω ἐπιδιώξει μὲ τὴν δύναμιν τῆς δοθείσης μοι Πανδήμου ἐντολῆς Σας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητός μου, τὴν ταχεῖαν λύσιν καὶ ἱκανοποίησιν αὐτῶν, ὥστε τὸ νέον ἔτος νὰ ἀποτελέσῃ ἀπαρχὴν τῆς γενικῆς τῆς πόλεως εὐημερίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Θ. ΡΟΥΦΟΣ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Διαβλέπει βελτίωσιν τῆς καταστάσεως κατὰ τὸ νέον ἔτος. Ἐπικρίνει τὴν ἑλληνικὴν συνήθειαν τῆς κριτικῆς. Εὔχεται εὐτυχίαν, ἀγάπην καὶ πρόοδον

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει ἀπευθύνει τὸ κάτωθι Διάγγελμα πρὸς τὸν Λαόν:

«Ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς καλυτέρας μου εὐχὰς πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας τοὺς διαβιοῦντας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἐν τῇ ξένῃ. Ἡ ἀνθρωπότης εἰσέρχεται εἰς τὸ νέον ἔτος ὑπὸ συνθήκας πολὺ πλέον εὐοιώνους ἀπὸ πέρυσι.

Ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐν ἐκρεμότητι τὰ μεγάλα διεθνῆ μεταπολεμικὰ προβλήματα, ἀλλ' ὑπάρχει πανταχοῦ ἀποδεδειγμένως ἡ καλὴ θέλησις. Ἔχει δὲ ἤδη ἡ ἀνθρωπότης εἰσέλθει εἰς τὸν δρόμον ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων αὐτῶν. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι ἡ Πατρίς μας εἰσέρχεται εἰς τὸ νέον ἔτος ὑπὸ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλουν αἰσιοδοξίαν.

Ἡ χώρα μας διοικουμένη δημοκρατικῶς καὶ μὲ ὅλας ἐγγυήσεις ἀδιαταράκτου δημοκρατικοῦ βίου διὰ τὸ μέλλον ἀκολουθεῖ σταθερῶς ὁδὸν προόδου. Αἱ ἐθνικαί μας ἔνοπλοι δυνάμεις εἶναι πάντοτε τὸ καύχημα τῆς Πατρίδος ἡ ἰσχυροτάτη ἐγγύησις ἀσφαλείας αὐτῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐθνῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ κόσμου.

Ἡ σταθερότης τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος, ἡ ἀποδεδειγμένη συνεχὴς αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ὀρθὸς προγραμματισμὸς ὁμοῦ μὲ δικαίαν κοινωνικὴν ἀντίληψιν, ἀποτελοῦν τὰς καλυτέρας ἐγγυήσεις διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ διωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

»Ἡ κρατικὴ μηχανὴ ἰδίως δὲ ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐπιτελοῦν καθημερινῶς μεγάλας προόδους. Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν περιοχαὶ τῆς χώρας καὶ τμήματα τοῦ πληθυσμοῦ τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ὑστεροῦν λίαν αἰσθητῶς εἰς οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα δέον ἰδιαιτέρως νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της καὶ τὴν στοργήν της ἡ Ἑλλάς.

Ἐπίσης ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ ἐντεῦθεν παρ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας δυσκολίας καὶ συνθήκας τὰς ὁποίας δύναμαι νὰ γνωρίζω καλῶς ὑπῆρξε ἀξιόλογος. Εἶμαι ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ μέχρι σήμερον ἐπιτελεσθὲν ἔργον καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἐξέλιξίς του μὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ νέον ἔτος θὰ λάβῃ ἔτι ταχύτερον ρυθμόν.

Ἂς μὴ παρασυρόμεθα ἀπὸ τὴν κληρονομικὴν τάσιν κριτικῆς τὴν ὁποίαν ἔχομεν οἱ Ἕλληνες. Ἡ ἰδιότης αὕτη δημιουργεῖ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους ἀπατηλὴν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Μὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ νέον ἔτος ἂς ἀνασκοπήσωμε τὸ παρελθὸν ὅλοι μαζὶ καὶ ἕκαστος χωριστά. Ἂς ἴδωμεν τὰ τυχὸν σφάλματά μας καὶ τὰς ἀδυναμίας καὶ ἂς ἀναμοχλεύσωμεν τὸν σπινθῆρα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δημιουργίας μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἔχει ἐφοδιάσει ὅλα τὰ τέκνα του. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ὀργανώσεως δύναται νὰ γίνῃ πλούσιος τόπος.

Δέον νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει διὰ τὸ μέλλον μεγάλην καὶ ὑψηλὴν ἀποστολὴν διὰ τὸν κόσμον, τὸν κόσμον ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἑνὸς νέου μηνύματος ἐλπίδος καὶ ἀσφαλείας τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι μήνυμα Ἑλληνικὸν εὔχομαι ἀπὸ βάθους καρδίας εἰς τὸν λαὸν μὲ εὐτυχίαν ἀγάπην καὶ πρόοδον».

ΠΕΝΙΧΡΑ ΚΑΙ ΜΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ Η ΑΥΞΗΣΙΣ

ΕΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Αἱ ἐξαγγελθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ αὐξήσεις τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, εἰς ἐφαρμογὴν τῆς λεγομένης νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Συναγερμοῦ, οὐδόλως ἱκανοποίησε τοὺς ἐργαζομένους.

Οἱ τελευταῖοι καίτοι ἐγνώριζον ἐκ τῶν ὅσων ἀνεγράφοντο τὰς τελευταίας ἡμέρας ὅτι αἱ αὐξήσεις θὰ ἦσαν μικραί, ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἐξαγγελίαν των ἐξεδήλωσαν τὴν πικρίαν των καὶ ἀπογοήτευσίν των ποικιλοτρόπως.

Κατὰ τοὺς ἁρμοδίους κύκλους, ἡ Κυβέρνησις, μὲ τὰς αὐξήσεις τῶν 4 ἢ 5 δραχμῶν ἡμερησίως τὰς ὁποίας χορηγεῖ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ ὅλου θέματος τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων εἰς τὸν μηχανισμὸν τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων, ὄχι μόνον ἀπεφεύγει νὰ δώσῃ ριζικὰς λύσεις, ἀλλὰ παρατείνει ἐπ' ἀόριστον τὴν ὑφισταμένην σήμερον δεινὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ ΓΣΕΕ οὐδὲν ἀνεκοίνωσε μέχρι στιγμῆς ἐπὶ τῶν ἐξαγγελθεισῶν αὐξήσεων, ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν, ὅμως, πληροφοριῶν, δὲν εἶναι ἱκανοποιημένη. Σημειοῦται ὅτι ἡ συνομοσπονδία εἶχε ζητήσει καθορισμὸν κατωτάτων ὁρίων ἡμερομισθίων διὰ τοὺς ἄνδρας 46, διὰ τὰς γυναῖκας 38 δρχ. καὶ κατώτατον ὅριον μισθοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων 1200 δραχ.

Διηυκρινίσθη χθὲς ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται σήμερον οἱ μισθοὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, οὗτοι αὐξάνονται κατὰ 128 δρχ. τῶν ἀρρένων κατὰ 111 τῶν θηλέων καὶ 98 τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ. Ὡσαύτως ὅλα τὰ ἡμερομίσθια ἐργατῶν αὐξάνονται κατὰ 5 δρχ., τῶν ἐργατριῶν κατὰ 4 καὶ τῶν μαθητευομένων κατὰ 3.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ε.Π.Ε.Κ. κ. Παπαπολίτης ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Αἱ παρεχόμεναι αὐξήσεις οὐδόλως συντελοῦν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ δράματος τοῦ ἐργαζομένου κόσμου. Ἀποτελοῦν πραγματικὸν ἐμπαιγμὸν καὶ μαρτυροῦν πλήρη ἐγκατάλειψιν τῶν ἐργαζομένων, ἀντιθέτως δὲ ἐξυπηρετοῦν μὲ ἀπόλυτον συνέπειαν, ἐμμονὴν καὶ σταθερότητα τὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων».

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν χορήγησιν τῶν αὐξήσεων ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν, ἐκοινοποιήθη χθὲς εἰς τὰς ἐργοδοτικὰς καὶ ἐργατικὰς ὀργανώσεις, ὥστε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου.

Σχετικῶς μὲ τὴν διάταξιν τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συμψηφίζεται πρὸς τὴν χορηγουμένην αὔξησιν πᾶσα αὔξησις χορηγηθεῖσα οἰκειοθελῶς ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1954 καὶ ἐντεῦθεν ὡς καὶ πᾶν ποσοστὸν χορηγηθὲν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας δάσει Συλλογικῶν Συμβάσεων, ὑπουργικῶν ἀποφάσεων κλπ., ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοστοῦ αὐξήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 27653)54 ἀποφάσεως, δηλαδὴ τοῦ 25 ο)ο παρέχεται ἡ κάτωθι διευκρί